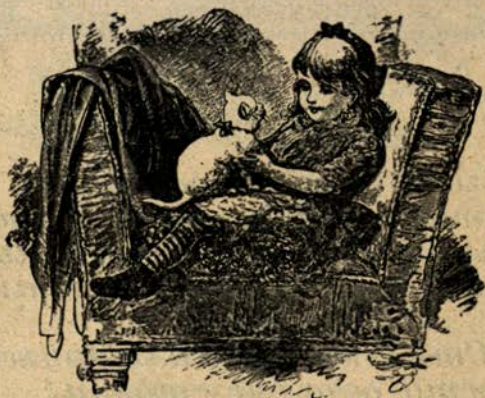

Милкѣното котенце.

Единъ день Милка вървѣше покрай рѣката. Тамъ тя намѣри едно малко бѣло котенце. То жално мяукаше. Бѣше ударено съ камъкъ и хвърлено. Милка се съжали надъ бѣдното животно. Тя извади котенцето отъ рѣката и го занеси въ къщи. Направи му въ коша меко легло и го остави въ него.

По нѣколко пѣти на день тя ходѣше при него, та му носѣше храна. Слѣдъ нѣколко седмици котенцето оздравѣ. То стана добъръ ловецъ на мишки, но бѣгаше отъ хората. Само отъ Милка се не боеше. Щомъ чуе гласа ѝ, то дохажда при нея. Разхожда се около ѝ, преде и се умилква. А Милка често пѣти го взимаше въ своя skutъ и го милваше.

